

MẤT CHA

Trọng Khánh

Tự sự

Bỗng một ngày cha tôi lìa xa tôi.
 Bỗng một ngày trong căn nhà trống vắng.
 Bỗng một ngày cha tôi về trong mơ.
 Bỗng một ngày khăn tang sâu héo hắt.

Bỗng một ngày cha tôi lìa bỏ cuộc đời. Cha
 Bỗng một ngày cha tôi lìa căn nhà này. Cha
 Bỗng một ngày cha tôi nhìn tôi đại khờ. Cha
 Bỗng một ngày khăn tang che dấu mặt người. Cha

ơi, một ngày mất cha, con bơ vơ biết đi về
 đi vào lòng đất sâu, con ngậm ngùi khóc cha nhìn
 ơi từng mất ngày cha, con đại khờ giống như trẻ
 ơi, giọt lệ ướt mi, con ngồi nhìn lá rơi mùa

dâu, con gục đầu chỉ thấy đêm đen, con gục
 cha; con ngậm ngùi nhìn bóng cha đi, đôi dòng
 thơ, con đại khờ nhìn áng mây trôi, con gọi
 thu, con chẳng còn những tiếng ru xưa; nay chỉ

dâu chỉ thấy đêm đen.
 lệ tuôn mãi không ngơi. Cha ơi, cha bỏ con trọn đời
 thăm chẳng thấy cha đâu. Cha ơi, cha bỏ con cuộc đời
 còn vành trắng khăn tang.

con mất cha thật rồi. Cha ơi, cha bỏ con, để đời
 con mất cha thật rồi. Cha ơi, cha bỏ con trọn đời...

con trọn kiếp mồ côi. Cha... ...con không còn thấy cha.